



---

## VEDTAGNE TEKSTER

---

### **P9\_TA(2020)0360**

#### **FFR, konditionalitet i tilknytning til retsstatsprincippet og egne indtægter**

**Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027, den interinstitutionelle aftale, EU-genopretningsinstrumentet og forordningen om retsstatsprincippet (2020/2923(RSP))**

*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til artikel 2, 14, 15, 16 og 17 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) samt artikel 295, 310, 311, 312 og 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til den politiske aftale, der blev indgået den 5. november 2020 om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en generel ordning for konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget ("forordningen om retsstatsprincippet");
- der henviser til de politiske aftaler, herunder de fælles og ensidige erklæringer, der opnåedes enighed om den 10. november 2020 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 ("FFR"), den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelsen af nye egne indtægter ("IIA") og forordningen om EU's genopretningsinstrument ("EURI"),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, vedtaget den 21. juli 2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. juli 2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets skrivelse af 26. august 2020 om retsstatsprincippet fra gruppeformændene til Angela Merkel, Forbundsrepublikken Tysklands forbundskansler og formand for Rådet for Den Europæiske Union, og til Ursula von der Leyen, formand for Europa-Kommissionen,
- der henviser til Europa-Parlamentets erklæring af 18. november 2020 fra Formandskonferencen om EU's langsigtede budget og retsstatsprincippet,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, vedtaget den 11. december 2020,

- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union er en Union af værdier som nedfældet i artikel 2 i TEU;
- B. der henviser til, at covid-19-udbruddet har krævet tusindvis af liv i Europa og verden og har ført til en hidtil uset krise med katastrofale følger for mennesker, arbejdstagere og virksomheder og derfor kræver en reaktion uden fortilfælde, navnlig efter den anden bølge af covid-19, og indtil pandemien reelt er overstået;
- C. der henviser til, at de politiske drøftelser i Det Europæiske Råd førte til, at hele processen blev forsinket, hvilket forsinkede forhandlingerne om, vedtagelsen og gennemførelsen af FFR, IIA, EURI og forordningen om retsstatsprincippet;
- D. der henviser til, at en effektiv forordning om retsstatsprincippet og indførelsen af nye egne indtægter var en forudsætning for, at Europa-Parlamentet kunne tilslutte sig FFR-pakken;
- E. der henviser til, at de to parter, der udgør Unionens lovgivende myndighed, har været i stand til at nå frem til hidtil usete aftaler i løbet af 2020;
- 1. glæder sig over de politiske aftaler, herunder de fælles og ensidige erklæringer, som den lovgivende myndigheds to parter nåede til enighed om den 5. november 2020 om forordningen om retsstatsprincippet, og den 10. november 2020 om FFR, IIA og EURI; fremhæver, at disse historiske politiske aftaler bl.a. indeholder følgende bestemmelser:
  - en hidtil uset pakke til en værdi af 1,8 billioner EUR bestående af FFR 2021-2027 (1 074 mia. EUR, som gradvist bevæger sig op på 1 085 mia. EUR) sammen med genopretningsinstrumentet (750 mia. EUR)
  - 16 mia. EUR som et supplement til FFR 2021-2027, der skal fordeles til EU's flagskibsprogrammer, som Europa-Parlamentet har udpeget, (EU4Health, Horisont Europa, Erasmus+, Fonden for Integreret Grænseforvaltning, Frontex, InvestEU, Rettigheder og Værdier, Et Kreativt Europa, humanitær bistand og NDICI), og til at styrke den budgetmæssige reaktion på uforudsete begivenheder
  - en retligt bindende køreplan for indførelse af nye egne indtægter i løbet af den næste FFR, som mindst bør være tilstrækkelige til at dække de fremtidige tilbagebetalingsomkostninger (hovedstol og renter) ved EU-genopretningsinstrumentet
  - en retligt bindende minimumsandel af klimarelaterede udgifter på mindst 30 % af FFR og Next Generation EU og af biodiversitetsrelaterede udgifter på 7,5 % i 2024 og 10 % i 2026 og fremefter i FFR'en
  - elementer til overvågning af udgifterne til ligestilling mellem kønnene og integration af kønsaspektet
  - en forstærket rolle for Europa-Parlamentet som budgetmyndighed, i forvaltningen af EU-genopretningsinstrumentet og de eksterne formålsbestemte indtægter samt i forbindelse med oprettelsen af fremtidige nødinstrumenter, der skal baseres på artikel 122 i TEUF

- en konditionalitet med hensyn til retsstatsprincippet, som fungerer;
- 2. minder om pakkens historiske betydning og dens potentiale med hensyn til at sikre en hurtig genopretning efter covid-19-pandemien og de sociale og økonomiske virkninger heraf og imødegå Unionens udfordringer i de næste syv år, herunder den grønne pagt, den digitale omstilling og beskyttelsen af Unionens værdier og EU-skatteydernes penge;
- 3. glæder sig over resultatet af Det Europæiske Råd, som godkendte ovennævnte politiske aftaler på sit møde den 10.-11. december 2020; glæder sig over, at stats- og regeringscheferne har indgået en aftale om at lade FFR, IIA, EURI og forordningen om retsstatsprincippet træde i kraft den 1. januar 2021; glæder sig over, at lovteksterne forbliver uændrede;
- 4. beklager imidlertid dybt, at vedtagelsen af hele pakken, herunder de nye EU-programmer for perioden 2021-2027, på grund af reglen om enstemmighed i Rådet fører til en unødigt forsinkelse af hele processen; minder om, at indholdet af Det Europæiske Råds konklusioner om forordningen om en generel ordning for konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget er overflødig; minder om, at anvendeligheden af, formålet med og anvendelsesområdet for forordningen om retsstatsprincippet er klart defineret i den nævnte forordnings lovtekst;
- 5. minder om, at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 15, stk. 1, i TEU ikke udøver lovgivende funktioner; mener derfor, at enhver politisk erklæring fra Det Europæiske Råd ikke kan anses for at udgøre en fortolkning af lovgivningen, da fortolkningen er overdraget til EU-Domstolen;
- 6. minder om, at Kommissionen og dens formand vælges af Europa-Parlamentet; minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union drager omsorg for gennemførelsen af traktaterne og af de foranstaltninger, der vedtages af institutionerne på grundlag heraf; bekræfter derfor, at Kommissionen til enhver tid og under alle omstændigheder skal overholde loven, *dura lex sed lex* (en hård lov, men lov);
- 7. minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 3, i TEU udfører sine opgaver i fuldkommen uafhængighed;
- 8. minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 8, i TEU er ansvarlig over for Europa-Parlamentet; minder om, at Parlamentet har en række retsmidler til rådighed til at sikre, at Kommissionen overholder sin traktatfæstede forpligtelse, herunder dechargeproceduren med henblik på at vurdere den korrekte forvaltning af EU's midler; understreger desuden, at Parlamentet råder over adskillige retlige og politiske midler til at sikre, at loven håndhæves af alle og først og fremmest af EU-institutionerne; understreger, at Det Europæiske Råds konklusioner ikke kan gøres bindende for Kommissionen ved anvendelsen af retsakter;
- 9. understreger, at den lovgivende myndigheds to parter er blevet enige om, at forordningen om en generel ordning for konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget finder anvendelse fra den 1. januar 2021 og skal anvendes på alle forpligtelser og betalinger; minder om, at anvendeligheden af denne forordning ikke kan gøres til genstand for vedtagelse af retningslinjer, da den aftalte tekst er tilstrækkeligt klar, og der ikke er fastsat bestemmelse om nogen gennemførelsesinstrumenter; forventer, at

Kommissionen som traktaternes vogter sikrer, at forordningen finder fuld anvendelse fra den dato, der er aftalt af den lovgivende myndigheds to parter, og minder om, at det kun er EU-Domstolen, der har mulighed for at annullere forordningen eller dele heraf; bekræfter, at Parlamentet, hvis en medlemsstat anmoder om annullering af forordningen eller dele heraf, vil forsvare dens gyldighed ved Domstolen, og forventer, at Kommissionen går ind i sagen til støtte for Parlamentets holdning; fremhæver, at Parlamentet i et sådant tilfælde vil anmode Domstolen om at benytte en fremskyndet procedure; minder om artikel 265 i TEUF og erklærer sig rede til at gøre brug af den;

10. er af den opfattelse, at Parlamentets fulde deltagelse i udførelsesfasen af Next Generation EU skal blive til virkelighed; understreger, at den igangværende trilog skal give et tilfredsstillende resultat på dette punkt;
11. er af den opfattelse, at overvindelsen af de hindringer, der er forbundet med kravet om enstemmighed i Rådet i forbindelse med vedtagelsen af bl.a. FFR og afgørelsen om egne indtægter, skal tages op på den kommende konference om Europas fremtid;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Det Europæiske Råd og Kommissionen.